

5,

AD QUODLIBETARIAM

QVÆSTIO MEDICA;

MATVTINIS DISPVTATIONIBVS

DISCVTIENDA IN SCHOLIS MEDICORVM,

Die Iouis xi. Feb.

M. NICOLAO ELLAIN,

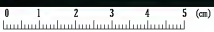
DOCTORE MEDICO,

MODERATORE.

An dysenteria vena sectio?

FLAVORIS alui vt variæ sunt differen-
tiæ & causæ, ita dissimilis curatio. Cuius
morbo, vel etiam symptomati, contrarium
remedium opponendum. Quod futurum
est irritum, nisi causa tum externa, tum in-
terna priùs summoueatur, nec solum ab iis, sed etiam
ab adiunctis curandi ratio diuersa desumitur. Sic
cacoehymix purgatio, plethoræ phlebotomia
rectiùs decernitur. Si febris adsit, vel inflammatio,
aut dolor vrgeat, phlebotomix locus potiore esse debet

¶ iij

Neque tum alui profluuium (nisi fortè criticum)
 yiribus permittentibus eam dissuadere potest.

QVALIS CVMQVE sit fluxus, tribus gene-
 ribus comprehenditur. Si nihil ab aluo mu-
 tatus cibus deijciatur, *λησσησία* est, communis ven-
 triculo cum intestinis: quæ si morbum longum fri-
 gidiorum humorum aluum sequatur, spem sa-
 lutis adimit. Si sanguis, multiplicem parit dysente-
 riam, nimirum *αιματηρήν*, mutilis familiarem: me-
 lancholicam splenicis salutarem: hepaticam prorsus
 lethalem: & intestinale cuius ætati, sed maximè
 puerili & senili calamitosam: quod si frequens adfit,
 & liquida cæterorum humorum deiectionio, Diarrhœa
 est, quæ vel defectu *αιαδοσίας*, vel confluxu mate-
 riæ copia aut qualitate peccantis excitatur.

DYSENTERIA, quæ ab affecta sede nomen
 habet, omnium molestissima est, vt quæ cæte-
 ras doloris vincat acerbitate, nec vllis cedit periculi
 magnitudine. Nihil est aliud quàm *ελκωσις* intesti-
 norum nunquam expers doloris, & quæ non rarò
 inflammationem, sæpiissime febrem inducit. Hæc au-
 tem nonnumquam ab externis causis, vt prauis ali-
 mentis, & acris pharmacis, sæpius ab internis,
 vtraque bile, aut salsa pituita ducit originem. Sed hæc
 mulieribus, illa viris frequentior: vtraque contagio-
 nis particeps & popularis: maximè verò per æstatem,
 si aquiloniam hyemem ver australe consequatur.

TAM atrocis mali periculum colligitur ex parte affecta, vlcis magnitudine, humoris specie, & interdum ab excretis & symptomatis. Vlcus, si gracile aliquod intestinum occupet, præsertim ieiunum, vix coalescit: idem si crassum penitiùs depascatur, ita vt *εφελνιδες* abjiciat, lethale: ab atra itidem bile si ortum ducat, non minùs quàm occultus Cancer exitiosum: quoad symptomata, longè grauior est dysenteria, quæ cibi fastidium inducit quæ bilis vomitum coniunctum habet, quæ cum febre inuadit & perseverat: quæ nascitur ab inflammatione præcordiorum, quæ varia promit proditque excrementa, quæ demùm sequitur abscessum mesenterij: quamquam hæc non profus desperanda.

QUÆCUMQUE sanabilis est dysenteria, si quidem intempestiùe supprimatur, abscessum facit. Eius curandæ initium sumi debet ab humoris peccantis vacuatione. Cui scopo nullum quidem rheo præstantius remedium. Cui tamen Senna interdum, cassia out Catholicum vtilius præferetur. Quòd si febris adsit, vel inflammatio, dolorque ingens, & corpus plethoricum, phlebotomia longè tutius præmittetur, vt quæ non solum minuat plenitudinem, sed etiam febrem & inflammationem extinguat, dolorem mitiget, bilis impetum reprimat, fluxum denique ipsum cohibeat: eaque sæpius magno successu repetenda: qua præmissa locus erit commodior purgantibus medicamentis & adstringentibus enematibus, epicerasticis, hypnoticis, narcoticis, dolorem se-

dantibus, balneis contemperantibus, diureticis de-
riuantibus (exceptis Spadensibus) cæterisque tum
medicamentis intemperiem corrigentibus, tum cre-
bris alimentis, quæ vires instaurando, morbo simul
aduersentur.

Ergo dysenteria vena sectio.

Asserebat IOANNES PIETRE Parisinus,
Anno salutis M. DC. X.

DOMINI DOCTORES DISPUTAVRI.

M. Dionysius Guerin.

M. Iacobus Latre.

M. Iohannes Rolant Pr. Reg.

||

M. Andreas le Gros,

M. Iohannes le Mercier.

M. Michael Toussain.

||

M. Simon Pietre.

M. Georg. Cornuty Decr.

M. Claudius Botayn.

PARISIIS,
Prostant Exemplaria apud NICOLAVM BOISSET;
Typographum, in Platea Malbertina,
ad insigne D. Stephani.

M. DC. L.

*cette nouvelle these est inserée tome III de
theses in 8. de la faculté. th. 414.*